

ת"פ 17277/05/20 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים נגד אמיר מחמוד, אחמד עטייה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 17277-05-20 מדינת ישראל נ' מחמוד (עציר) ואח'

לפני	כבוד השופטת חנה מרים לומפ
בעניין:	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים על ידי ב"כ עו"ד תמר איבלמן
המאשימה	
נגד	
	1. אמיר מחמוד (עציר) 2. אחמד עטייה באמצעות ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד
הנאשמים	

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274 בצירוף סעיף 29 לחוק וניסיון ייצור נשק לפי סעיף 144 (ב) (2) בצירוף סעיף 25 וסעיף 29 לחוק. אין הסכמה בין הצדדים לעניין העונש. ב"כ הנאשמים אף לא ביקש כי יוגש תסקיר שירות המבחן בעניינם.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמים הם תושבי מדינת ישראל. ביום 31.3.2020 סמוך לביתו של נאשם 2, מספר צעירים אשר זהותם אינה ידועה למאשימה, העבירו לנאשם 2 מיכל שהכיל מספר ליטרים של חומר דליק. נאשם 2 יחד עם נאשם 1 ואחר שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה שהיו במקום, לקחו את המיכל והלכו לדירתו של דודו של נאשם 2 הממוקמת באותו בניין בו מתגורר נאשם 2, ועמלו על ייצור בקתבי"ם באמצעות בקבוקי זכוכית ודלק, וזאת על מנת לידותם על כוחות הביטחון בעיסאויה. בעת ייצור הבקת"בים הגיעו למקום אביו ודודו של נאשם 2, שפכו את הדלק מתוך בקבוקי הזכוכית, שברו את בקבוקי הזכוכית והפרידו בין המעורבים.
3. ביום 2.3.20, עובר לשעה 22:08, הנאשמים קשרו יחד עם אדהם סבאתה (להלן: "**אדהם**") קשר לירות זיקוקים לעבר כוחות הביטחון במהלך פעילותם בשכונת עיסאויה בירושלים. במהלך פעילות זו של כוחות הביטחון יידו לעברם בקתבי"ם, אבנים וחפצים אחרים ונורו לעברם זיקוקים. במסגרת קידום הקשר, הנאשמים ואדהם שוחחו זה עם זה באמצעות הטלפון הנייד לעניין מיקום הכוחות, תיאום עמדות והעברת זיקוקים ביניהם.

4. ביום 3.3.20, עובר לשעה 15:04, הנאשמים קשרו יחד קשר לזרוק אבן או חפץ אחר לעבר כוחות הביטחון במהלך פעילותם בשכונת עיסוויה בירושלים. במהלך פעילות זו של כוחות הביטחון יודו לעברם בקת"בים, אבנים וחפצים אחרים ונורו לעברם זיקוקים. במסגרת קידום הקשר, הנאשמים שוחחו זה עם זה באמצעות הטלפון הנייד לעניין מיקום הכוחות ותיאום עמדות.

5. בהמשך לאותן הנסיבות, לאחר השעה 23:00, הנאשמים ואחמד כאיד מחמוד (להלן: "**מחמוד**"), ואחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה ואחרים (להלן: "**המיידיים**") יודו אבנים לעבר שני ג'יפים משטריים אשר היו בסיוור בעיסוויה. אחת האבנים פגעה בג'יפ משטרי מסוג "קיה" בו היו השוטר עלי סואעד (להלן: "**השוטר סואעד**") והשוטר סלמאן גאנם. השוטר סואעד ושוטרים אחרים, ירדו מהרכבים וניסו לתפוס את המיידיים אשר ברחו מהמקום, אך ללא הצלחה.

6. ביום 30.3.20, עובר לשעה 19:00, הנאשמים קשרו יחד עם אדהם קשר לידות או לירות חפץ לעבר כוחות הביטחון וכלי רכב משטריים חונים ונוסעים אשר היו בפעילות בעיסאויה. במהלך פעילות זו של כוחות הביטחון יודו לעברם בקת"בים, אבנים וחפצים אחרים. במסגרת קידום הקשר, הנאשמים ואדהם שוחחו זה עם זה באמצעות הטלפון הנייד לעניין מיקום הכוחות, תיאום עמדות והכנת חפצים ביניהם.

7. ביום 31.3.20, עובר לשעה 21:56, הנאשמים קשרו יחד עם אדהם קשר לידות חפץ אחר לעבר כוחות הביטחון במהלך פעילותם בעיסאויה בירושלים. במהלך פעילות זו של כוחות הביטחון יודו לעברם בקת"בים, אבנים וחפצים אחרים. במסגרת קידום הקשר, הנאשמים ואדהם שוחחו זה עם זה באמצעות הטלפון הנייד לעניין מיקום הכוחות, תיאום עמדות וכן תיאמו את צילום זריקת החפץ לעבר כוחות הביטחון.

8. במעשיהם המתוארים, הנאשמים ניסו לייצר נשק בצוותא חדא בלא רשות על פי דין לעשות כאמור, תקפו שוטר בנסיבות מחמירות בצוותא חדא וקשרו קשר לבצע עבירה של הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות כמפורט בסעיפים בכתב האישום.

טענות הצדדים לעונש

9. המאשימה ציינה את ריבוי העבירות וחומרתן, שכן הנאשמים השתתפו וייזמו התפרעויות והפרות סדר שבמהלכן השתמשו בבקבוקי תבערה ואבנים כלפי כוחות הביטחון, שעה שהם מבצעים את תפקידם כדין. הנאשמים עצמם ידו אבנים במהלך ההתפרעות והם גם האחראים לתכנון ויצירת קשר תוך כדי האירועים. הנאשמים גם ניסו לייצר בעצמם בקבוקי תבערה, אך בהתערבות בני משפחתם, אשר נפצו את הבקבוקים הדבר נמנע. מדובר באירועים מתוכננים, שלנאשמים חלק מרכזי בתכנונם. ב"כ המאשימה הדגישה את פוטנציאל המסוכנות מהשלכת אבן, ומיידיו בקבוק תבערה, שלמרבה המזל לא מומש במקרה זה. ב"כ המאשימה עתרה למתחם עונש הולם הנע בין 26 ל-52 חודשי מאסר והגישה פסיקה לתמיכה בטיעוניה. כמו כן בקשה שיושת על הנאשמים עונש של מאסר מותנה וקנס.

10. אשר לעונש המתאים, בהתחשב בעברם המכביד של הנאשמים, והעובדה שבצעו את העבירות שעה שמאסר על תנאי תלוי ועמוד כנגדם, ובהעדר תסקיר שירות מבחן שילמד על נסיבותיהם האישיות, עתרה ב"כ המאשימה להטלת עונש באמצע המתחם, על נאשם 1- 42 חודשי מאסר וכן הפעלת מאסר מותנה של 6 חודשים במצטבר, ועל נאשם 2- 40 חודשי מאסר וכן הפעלת מאסר מותנה של 7 חודשים במצטבר.

11. מנגד טען ב"כ הנאשמים, כי מבלי להמעיט בחומרת האירועים, הרי שאין מדובר בעבירות לפי חוק המאבק בטרור, לא היו נפגעים בגוף או ברכוש, משפחות הנאשמים אינם תומכים במעשים אלה ואף שברו את בקבוקי התבערה מיזמתם. מעורבים נוספים באירועים אלה נשפטו בבית המשפט השלום והגיעו עם המאשימה בהסדרי טיעון סגורים לעונשים שהם פחותים באופן משמעותי מהעונשים להם עתרה המאשימה. לשיטתו, מתחם העונש ההולם נע בין 7 חודשי מאסר ועד 20 חודשי מאסר והגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.

12. אשר לנסיבותיהם האישיות- טען ב"כ הנאשמים לגבי נאשם 1, כי אמו נפטרה לפני 4 שנים. טרם מעצרו סייע לפרנסת המשפחה, כאשר עבד בירקות בקרית שדה בקרית מלאכי. הוא רווק ויש לו עוד 4 אחים. הוא סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות. לגבי נאשם 2 מסר, כי הוא רווק ויש לו 6 אחים. טרם מעצרו עבד בעבודות חשמל בארנונה ובתלפיות. הוא השלים 11 שנות לימוד. בהמשך למד במכללת סחנין בעטירות חשמל. אמו של נאשם 2 עברה ניתוח בעין במהלך מעצרו. ההורים של הנאשם 2 מבוגרים והוא צריך לעזור להם ולתמוך בהם.

13. גם ב"כ הנאשמים סבר שבהתחשב בנסיבותיהם האישיות של הנאשמים, בלקיחת האחריות והחיסכון בזמן שיפוטי, ובגילם הצעיר אל מול עברם, מיקומם הוא באמצע המתחם. על כן עתר להשית עליהם 17 חודשי מאסר בפועל. אשר למאסר המותנה, ביקש כי הוא יופעל בחופף או לכל הפחות חלקו בחופף, לנוכח הודאתם וגילם הצעיר.

14. נאשם 1 מסר בדברו האחרון, כי זו הפעם האחרונה שהוא מעורב במעשים מסוג זה, והצהיר שלא יחזור שוב לכלא. עוד מסר, כי הוא רוצה להתחתן, לעבוד ולחיות חיים מסודרים לאחר שחרורו.

15. נאשם 2 מסר בדברו האחרון, כי הוריו מבוגרים והוא רוצה לעזור להם ולפרנס אותם. אביו עבר ניתוח ברגל ולא יכול לעבוד. בנוסף מסר, כי לא יחזור על מעשים אלה.

דין והכרעה

16. בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

17. הערכים החברתיים המוגנים העומדים בבסיס העבירות בהן הורשעו הנאשמים, הם שמירת החיים ושלמות הגוף

והנפש, הגנה על שלום הציבור, על ביטחון ועל מי שאמונים על אכיפתו, אשר הפגיעה בהם גם מהווה קריאת תיגר על רשויות החוק והאכיפה וכן השמירה על הסדר הציבורי.

18. כבר נפסק, לא אחת, כי הסיכון הנשקף לביטחון הציבור מאירועי אלימות קשים, של ידיו אבנים וירי זיקוקים, ובכלל זה - לעבר שוטרים או כוחות הביטחון, מחייב הטלת ענישה מחמירה, בפרט כאשר הדבר נעשה על-רקע לאומני-אידאולוגי. משנה חומרה יש לראות בביצוע העבירות האמורות כלפי אנשי אכיפת החוק אגב התפרעויות רבות משתתפים, שכן באירועים אלה מתווסף גורם של התרסה נגד שלטון החוק וגורמי אכיפת החוק נתקלים בקושי של ממש בהשלטת הסדר הציבורי. על-כן נדרש, כי בעבירות אלה תוטל ענישה מחמירה, זאת הן משיקולי גמול והוקעת המעשים, הן מטעמים של הגנה על ביטחון הציבור מפני הסיכון הממשי הנשקף ממבצעי המעשים, והן מטעמים של הרתעה - אישית וציבורית.

19. המעשים שבוצעו על ידי הנאשמים מצדיקים ענישה מחמירה. ידיו אבנים, זיקוקים ובקבוק תבערה לעבר כוחות הביטחון, ולעבר אזרחים, הפך לתופעה נפוצה. כאשר מדובר בידיו בקבוק תבערה מהווה הדבר משום שימוש בנשק חם העלול לגרום לפגיעות חמורות בגוף וברכוש.

20. בע"פ 262/06 פלוני נ' מדינת ישראל (6.7.2006) נאמר: "סוג עבירות זה, שעניינן בקבוקי תבערה, מחייב ענישה מחמירה. תוצאותיו של בקבוק תבערה, וכבר היו דברים מעולם, עלולות להיות קשות ביותר, וראוי איפוא, כי ייצא הקול שהענישה בכגון דא לא תהיה קלה...". הודגש, כי אף אם "לא הייתה פגיעה בגוף ולא ברכוש, אין בכך להקהות את המסוכנות" (ע"פ 3063/12 מדינת ישראל נ' אסלאם עודה (8.5.2012)).

21. ענישה מחמירה מתחייבת גם כלפי מידי אבנים, המהווה נשק קר, שאף פגיעתן עלולה להיות קשה. תפקידם של כוחות הביטחון לשמור על חיי האזרחים ועל הסדר הציבורי, וכל המנסים לפגוע בהם יענשו בחומרה. משנה חומרה יש לראות בביצוע העבירות האמורות כלפי אנשי אכיפת החוק, שכן באירועים אלו מתווסף גורם של התרסה נגד שלטון החוק ומרות המדינה, מוגבר החשש מהסלמת האלימות עד כדי סיכון בפגיעות בגוף או בנפש, וגורמי אכיפת החוק נתקלים בקושי של ממש בהשלטת הסדר הציבורי. על-כן נדרש, כי בעבירות אלו תוטל ענישה מחמירה, זאת הן משיקולי גמול והוקעת המעשים, הן מטעמים של הגנה על ביטחון הציבור מפני הסיכון הממשי הנשקף ממבצעי המעשים.

22. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי בתי המשפט נוהגים להטיל במקרים דומים עונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח:

א. בע"פ 4324/16 נגאר נ' מדינת ישראל (31.7.16) דובר במערער שהורשע בשני אישומים. בהתאם לאישום הראשון, הנאשם השתתף בהפרות סדר עם אחרים, ויידה אבנים לעבר שוטרים. יתר המתפרעים חסמו את הכביש והשליכו אף הם אבנים ובקבוקי תבערה. הנאשם הורשע בעבירת ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות.

בהתאם לאישום השני, הנאשם השתתף יחד עם אחרים בהפרות סדר, בכך שהוא והאחרים המתינו לכוחות הביטחון וכשהגיעו ידו אבנים אל עבר רכב כוחות הביטחון. הנאשם הורשע בעבירה של ידיו אבן לעבר כלי תחבורה ובעבירה של התפרעות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה של 12 עד 30 חודשי מאסר בגין האישום הראשון ומתחם של 20 עד 45 בגין האישום השני, וגזר על המערער 28 חודשי מאסר בפועל ושישה חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע, כי אמנם נסיבות המקרה אינן מהחמורות, אך מצדיקות את העונש.

ב. בת"פ 16050-08-15 **מדינת ישראל נ' אמג'די עבאסי** (15.5.16)
קבע בית המשפט המחוזי מתחם עונש הולם ביחס לאישום החמישי, הרלוונטי לענייננו, אשר עמד על 24-48 חודשי מאסר בפועל. במהלך ההתפרעות ידו בקבוקי תבערה ואבנים ונורו זיקוקים לעבר כוחות הביטחון בעין אלוצה בשכונת סילוואן בירושלים. הנאשם, שהיה רעול פנים, יידה מספר אבנים לעבר כוחות המשטרה במקום, יחד עם האחרים שהיו רעולי פנים ובאותה העת ידו אבנים, ירו זיקוקים רבים ובקבוק תבערה לעברם, בכוונה לפגוע בכוחות הביטחון ולגרום להם חבלות חמורות. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, בעבירה של מעשי פזיזות ורשלנות, בעבירה של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובעבירה של התפרעות.

ג. בת"פ 31398-11-15 **מדינת ישראל נ' דארי** (12.1.17), הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של התפרעות (שתי עבירות), ניסיון הצתה וניסיון תקיפת עובד ציבור בגין ידיו בקבוק תבערה ואבנים על שוטרים, כאשר הנאשם יחד עם אחרים רעולי פנים, במספר הזדמנויות ידו אבנים על שוטרים ממרחק של 70 מטר. בית המשפט המחוזי גזר עליו עונש של 32 חודשי מאסר. יצוין, כי ערעור שהוגש על גזר דין זה נדחה, ברם בית המשפט העליון העיר כי מתחמי הענישה שקבע בית המשפט המחוזי נטו לקולא (ע"פ 1806/17 **דארי נ' מדינת ישראל** (29.5.17)).

ד. בת"פ 19821-02-17 **מדינת ישראל נ' נאצר** (1.11.17), הנאשם הודה והורשע במסגרת האישום השני בעבירת ניסיון תקיפת שוטרים ובעבירת התפרעות, בכך שהשתתף בהתקהלות אסורה יחד עם אחרים לשם הפרות סדר באזור הכניסה לעיסאווייה, במהלכה ידו אבנים לעבר כוחות הביטחון. במהלך ההתפרעות, יידה הנאשם ממרחק של כ-20 מטרים אבן לעבר ג'יפ של משמר הגבול. באישום זה קבעתי, כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל.

ה. בעפ"ג 33871-01-15 **מדינת ישראל נ' אשרף עזאיזה** (16.4.2015), נדון עניינו של נאשם, שהורשע בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובעבירת התפרעות, בכך שיידה אבנים לעבר שוטרים, שאחת מהם פגעה בשוטר. מדובר בנאשם ללא הרשעות קודמות, שבית משפט השלום גזר דינו למאסר של שלושה חודשים ויום, מאסר על תנאי וקנס, לאחר שקבע מתחם עונש הולם הנע בין שלושה לחמישה-עשר חודשי מאסר. ערכאת הערעור ציינה, כי ייתכן שהיה מקום לקבוע מתחם עונש הולם שתקרתו גבוהה יותר, ומכל מקום, לא היה מקום לגזור עונשו של הנאשם על הצד הנמוך של המתחם. בית המשפט העמיד את עונשו על שבעה חודשי מאסר

בפועל.

1. בעפ"ג 30191-02-15, **מדינת ישראל נ' אמג'ד אגרוף** (31.3.2015), נקבע מתחם העונש ההולם, באירוע התפרעויות אלימות ויידוי אבנים וחפצים שונים בהר הבית, על בין שבעה לבין שמונה-עשר חודשי מאסר, ועונשו של הנאשם הועמד, בערעור, על אחד-עשר חודשי מאסר, שלהם נוספו, במצטבר, שלושה חודשי מאסר, מהפעלת מאסר על תנאי שניתן בתיק קודם בו הורשע.

23. **אשר לנסיבות ביצוע העבירה** - מדובר באירוע מתמשך שכלל ארבעה מפגשים במהלך חודש מרץ 2020, בהם קשרו הנאשמים קשר ביחד עם אחרים, פעלו לקידום הקשר ואף השתתפו בפועל באירוע אלימות כלפי כוחות הביטחון. הנאשמים עצמם נטלו חלק פעיל, בכך שיידו לעברם אבנים וחפצים אחרים ונורו לעברם זיקוקים. מדובר בפעילות מתוכננת ומאורגנת שבה נטלו חלק מספר אנשים אגב הצטיידות מראש באבנים בבקבוקי תבערה ובזיקוקים, אמצעים לביצוע העבירה, על מנת ליידותם לעבר כוחות הביטחון במהלך פעילותם, כמו כן מדובר במעשה מתוכנן כך שהנאשמים ואדהם שוחחו ביניהם בטלפון הנייד לעניין מיקום כוחות, תיאום עובדות והעברת זיקוקים. עוד יש להתחשב בהיקף ההתפרעות והעובדה שבמהלכה יידו אבנים, נורו זיקוקים והובערו והושלכו בבקבוקי תבערה. הנסיבות חמורות גם לנוכח הסיכון הממשי והמוגבר שנשקף לשוטרים, לפגיעה בגוף ובנפש. יצוין, שבמהלך ההתפרעות ביום 3.3.20 הנאשמים יידו אבנים לעבר 2 ג'יפים משטריים אשר היו בסיוור בעיסאווייה ואחת האבנים פגעה בג'יפ המשטרי. אמנם המעשים לא גרמו לפגיעה בגוף וברכוש, אך הם העמידו את השוטרים בסיכון, שלמרבה המזל לא התממש, אך כפסע היה בין פגיעה בנפש. מנגד, האירוע לא התרחש במועד רגיש ובמקום בו קיימת רגישות מיוחדת, אלא מדובר על התפרעויות נקודתיות בשכונת עיסאווייה. הנאשמים יכלו להפסיק את ביצוע העבירות בכל אחד מהשלבים, אולם בחרו להמשיכן. לא זו אף זו, הנאשמים ניסו לייצר בקתב"ם על מנת ליידות על כוחות הביטחון בעיסאווייה. אך פעולה זו לא צלחה משום שאביו ודודו של הנאשם שפכו את הדלק מתוך בקבוקי הזכוכית, שברו את הבקבוקים והפרידו בין המעורבים. עוד יש להתחשב, בקביעת המתחם, בעונשי המאסר המרביים שנקבעו בצדה של כל אחת מן העבירות: 15 שנים בעבירת ייצור נשק, וחמש שנים בעבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. עוד התחשבתי שאין מדובר באירוע נקודתי אחד, אלא באירועים חוזרים ונשנים.

24. לאחר שהבאתי בחשבון את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, את מדיניות הענישה הנוהגת ואת הנסיבות הקשורות בעבירה, אני מעמידה את מתחם העונש ההולם על 16 עד 36 חודשי מאסר.

העונש המתאים

25. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו**; הנאשמים בני 23, רווקים, אשר טרם מעצרים עבדו על מנת לסייע בפרנסת משפחתם, והם שוהים במעצר למעלה משישה

חודשים וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם למעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשמים לקחו אחריות למעשיהם, וחסכו זמן שיפוטי.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** הנאשמים צברו לחובתם הרשעות קודמות, ולמרות זאת חזרו לסורם. לנאשם 1 שתי הרשעות קודמות בעבירות דומות שבגינן נדון לשני עונשי מאסר של 20 חודשים ו-25 חודשים וכן הוטלו עליו עונשי מאסר מותנים. נאשם 1 ביצע את העבירות שעה שמאסר על תנאי של 6 חודשים התלוי ועומד כנגדו. לנאשם 2 הרשעה קודמת אחת בעבירות נשק שבגינן ריצה עונש מאסר של 18 חודשים וכן הוטל עליו עונש של מאסר מותנה של 7 חודשים התלוי ועומד כנגדו. בנוסף, אין כל המלצה שיקומית טיפולית ולכן קיים סיכון כי ישובו על מעשיהם. על כן יש לתת דגש משמעותי על הרתעת היחיד בעניינם, כאשר בעניינו של נאשם 1 יש לתת דגש גדול יותר על הרתעת היחיד מאחר שמדובר במעידתו השלישית באותן העבירות, זהו לו מאסרו השלישי וזו פעם שניה שמופעל כנגדו מאסר מותנה.

26. מעבר לכך, יש ליתן דגש גם על הרתעת הרבים, שכן למרבה הצער, אירועים מסוג זה הם חזון נפוץ בירושלים ויש לפעול למגרם, בין היתר, באמצעות הרתעת הרבים.

27. אשר לעונשים שהוטלו על מעורבים אחרים בבית המשפט השלום- מדובר בעונשי מאסר שהוטלו במסגרת הסדר טיעון סגור, בעבירות שחלקן חופפות לעניינינו, וכן בעבירות נוספות, כאשר לכל נאשם נסיבות אחרות, כך שקשה ללמוד גזרה שווה למקרה דנן, אך התחשבתי בעונשים אלה בעת קביעת העונש המתאים.

28. סוף דבר, באיזון בין מכלול השיקולים, מצאתי לגזור על הנאשמים עונש המצוי ברף הבינוני של מתחם העונש ההולם, כדלהלן:

א. על נאשם 1 אני מטילה 26 חודשי מאסר. בנוסף, אני מפעילה את המאסר המותנה של 6 חודשים שהוטל בת"פ 34462-06-17 מבית המשפט המחוזי בירושלים, ארבעה חודשים במצטבר וחודשיים בחופף, כך שנאשם 1 ירצה סך הכל 30 חודשי מאסר, מיום מעצרו 20.4.20.

ב. על נאשם 2 אני מטילה 22 חודשי מאסר. בנוסף, אני מפעילה את המאסר המותנה של 7 חודשים שהוטל בת"פ 50551-03-18 מבית המשפט המחוזי בירושלים, שלושה חודשים במצטבר וארבעה בחופף, כך שנאשם 1 ירצה סך הכל 25 חודשי מאסר, מיום מעצרו 23.4.20.

א. 12 חודשי מאסר, הנאשמים לא ירצו עונש זה, אלא אם יעברו בתוך שנתיים מיום שחרורם מהמאסר, על כל עבירות אלימות מסוג פשע או עבירה לפי סעיף 448 או עבירה לפי סעיף 144 מסוג פשע או עבירה לפי סעיף 499 מסוג פשע.

ב. 6 חודשי מאסר, הנאשמים לא ירצו עונש זה, אלא אם יעברו בתוך שנתיים מיום שחרורם מהמאסר, על כל עבירות אלימות מסוג עוון או עבירה לפי סעיף 152 לחוק או עבירה לפי סעיף 452 לחוק או עבירה לפי סעיף 144 מסוג עוון או עבירה לפי סעיף 499 מסוג עוון.

ג. נוכח תקופת המאסר שנגזרה על הנאשמים לא מצאתי להטיל עליהם קנס.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ב חשוון תשפ"א, 09 נובמבר 2020, במעמד ב"כ הצדדים והנאשמים באמצעות היוועדות חזותית.